

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

בניגוד לכל התחזיות

הרב שמעון וגולדי פֿלד

נותר זמן למשהו מעבר לכך. מטבע הדברים, לא הוא ולא אנחנו רצינו לשמוע על כך, אך אבי האמין בכל ליבו שבכוחה של ברכת הרבי לסייע לו. כך הגענו לפגישה עם הרבי.

לפני שנכנסנו ליחידות, הגשתי למזכירות מכתב עם פירוט שמות כל האנשים שבעבורם רציתי לבקש את ברכת הרבי, ובראשם כמובן, אבי. בפגישתנו קרא הרבי את מכתבי והגיב, "ברכה לכל המוזכרים במכתבך".

אך אני לא הייתי מוכנה להסתפק בכך. כעת, בעודי ניצבת מול הרבי, החלטתי להתעקש ולא לוותר. זכרתי את הוראתו המפורשת של אבי, לוודא שהרבי יברכו, ואמרתי, "אני מבקשת מהרבי שיברך במיוחד את אבי, בשמו, לרפואה שלמה".

בתגובה, הרבי רק חזר על אותה ברכה, "ברכה לכל המוזכרים במכתבך".

כששמעתי זאת, התחלתי להרגיש נואשת. איני יודעת מניין אזרתי את האומץ לדבר בתקיפות שכזו אל הרבי, אך באותם רגעים חשבתי רק על אבי. "אני לא מתכוונת לזוז מכאן", הכרזתי, "עד שהרבי יברך את אבי במפורש, בשמו המלא, לרפואה שלמה".

באותו רגע, ניסה בעלי לעתיד להתערב, אך עוד לפני שהספיק, הרים הרבי את ראשו, הביט בי בעיניו הכחולות ובמבטו החודר, ואמר ביידיש, "לא רק שאביך יחיה עד החתונה, הוא גם ירקוד בחתונה, והוא ימשיך לחיות ואפילו יראה מכם עוד נחת". (לא יכולתי להתעלם מכך שהביטוי "נחת" ביידיש מתייחס על פי רוב לנכדים.)

יצאתי מחדרו של הרבי בתחושת הקלה גדולה.

הרב שמעון פֿלד

גולדי פֿלד:

שני הוריי היו ניצולי שואה מפולין, והם גידלו משפחה דתית עם זיקה לשורשיהם החסידיים. למדתי בבית ספר חב"ד לבנות בבוסטון, באותה עיר שבה למד בעלי המיועד - אף הוא בן לניצולי שואה - בישיבת חב"ד.

נפגשנו במהלך לימודינו בישיבה יוניברסיטי, ובאנו בקשרי השידוכין. באותה תקופה, היה זה בשנת תשל"ד (1974) - אבי סבל מסרטן בקיבה, והרופאים לא הקציבו לו זמן רב לחיות. כמי שבא מרקע חסידי, הוא הפציר בנו שנלך לפגוש את הרבי מליובאוויטש כדי לקבל את ברכתו לקראת נישואינו, ועל הדרך גם להזכיר את מצבו. אבי התעקש על כך שנאמר לרבי שהרופאים ממליצים לבטל את כל התוכניות לחתונה, ולערוך טקס קצר בבית הרפואה, שכן לא

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1700 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

באותו רגע, אני האדם היחיד בכל העולם כולו שהוא חושב עליו. זו הייתה הרגשה מיוחדת במינה.

אשתי סיפרה את הסיפור על היחידות שלנו שבה היא ביקשה את ברכת הרבי להחלמת אביה ממחלת הסרטן שממנה סבל. חילופי הדברים ביניהם, כפי שהם זכורים לי, הזכירו במידה רבה משחק טניס. אני החוורתי כסיד, ונדהמתי מכך שהיא דיברה אל הרבי בצורה כה תקיפה. התקשיתי להאמין למה שעניי ראות ואוזניי שומעות - זה פשוט לא היה נראה לי מציאותי.

הייתי בהלם ונאלמתי דום. אך היא עמדה על שלה, וקיבלה את הברכה שהיא ביקשה. כתוצאה מכך אביה חי עוד פרק זמן בלתי מבוטל, הרבה מעבר למה שהרופאים ניבאו. הוא טופל בבוסטון על ידי טובי הרופאים בעולם, והם אמרו שנותרו לו עוד שלושה חודשים לחיות, לכל היותר. לא היה שום סיכוי בעולם שהוא יאריך ימים כדי להספיק לראות אותנו מתחתנים.

אך הרבי הרי אמר - ואני זוכר במדויק את המילים שאמר בידידי - "לא רק שאביך יחיה עד לחתונה. הוא גם יִשְׁמַחֵךְ והוא ירקוד בחתונה, והוא עוד יחיה ויראה מכם נחת".

הייתה זו ברכה משולשת, וכל שלושת חלקי הברכה התממשו.

הרב שמעון ורעייתו גולדי פלד מתגוררים בטינק, ניו ג'רזי. הם רואיינו באולפני המפגש שלי בברוקלין, ניו יורק, בחודש אדר ב', תשע"ו (2016).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויובד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"ד (1954) — הרבי נסע בלוויית מזכירו הרב חדקוב וכמה מזקני ונכבדי החסידים לניחום אבליים אצל האדמו"ר מקופישניץ, שישב שבעה על אחותו, רעיית האדמו"ר מויז'ניץ. ¹ באדר

< תשל"ב (1972) — בהתוועדות פורים אמר הרבי: "כיון שישנם כאלו שמתכוננים בנוגע ליום ההולדת [השבעים של הרבי בי"א בניסן] וחושבים באיזה אופן לבטא זאת... ובהקדים שבנוגע למתנה בכלל לא שייך לקבוע תנאים, אבל מתנה קשורה הרי עם רצון לגרום נחת רוח... נכון ורצוי וטוב וישר ונעים וכו'... שיהיה אצל כל אחד גם עניין של הוספה בלימוד התורה - הן בנגלה דתורה, הן בפנימיות התורה".¹ פורים

בסך הכל, הייתה זו חוויה נהדרת ומשחררת. נכנסתי לשם מתוך ידיעה שזה עומד להיות הניסיון הנואש האחרון שלי להציל את אבי, ויצאתי משם בתחושה ברורה שזה הצליח.

אבי אכן חי והספיק להשתתף בחתונתנו. הוא אמנם היה מאוד חלש וחולה, אך הוא אזר די כוחות כדי להגיע ולהשתתף בחתונה. הוא גם זכה לראות בלידת ילדנו הראשון, ונפטר שבועיים לפני לידת ילדנו השני.

בסך הכול, הוא המשיך לחיות שנה וחצי מעבר לתחזית האופטימית ביותר שנתנו רופאיו. היה זה יוצא מגדר הרגיל שהוא זכה לזמן הנוסף הזה, ואין לי כל ספק שנס זה התרחש במידה רבה בזכות ברכת הרבי.

הרב שמעון פלד:

מאחר שלמדתי בישיבת חב"ד בברוקלין, זכיתי להיכנס אל הרבי בכל שנה ליחידות, לרגל יום הולדתו, כפי שהיה מקובל בשנים ההן. היו אלה יחידויות קצרות מאוד, שבהן בדרך כלל בירך אותי הרבי להצלחה בלימודי - בלימודי הקודש, כמו גם בלימודי החול. אך כל אחד מאותם מפגשים היה מיוחד במינו. בכל פעם גרם לי הרבי לחוש כאילו

הסיפור שלי

קבוצת WhatsApp

יש לסרוק קוד QR זה באמצעות מצלמת WhatsApp כדי להצטרף לקבוצה

בסיוע חברי
THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד